

Ord från ordförande

Snön ryker över ett vindpinat Kalmarsund. Trots vädret har vårt läns dykarklubbar begått isdyk med stor uppmärksamhet i media. Säkert har många marint intresserade och dykare *in spe* fått blodad tand. Drömmen och viktlöshet och lockelserna till nya upptäckter under vattenytan, slutar aldrig att fascinera. Fler marinarkeloger och marinarkelogiskt intresserade är att vänta!

Telefonen ringer. En trälfastna utanför Öland. En fiskare fick upp ett bogspröt på 90 meters djup. Skrovhelt vrak!? Förteguna rapporter. "Det kan ju finnas pengar i sånt". Mönstren går igen. Myterna lever vidare.

Museernas roll i all ära, men vad det gäller arbetet med attitydförändringar till vårt kulturarv under vatten, kan de aldrig mäta sig med vad dykarklubbarna kan uträtta. Där kan man "komma under skinnet" på den enskilde. Vad spelar det för roll att man själv repektar vraken, både av moraliska och lagliga skäl, om man samtidigt accepterar att kompisar i den egna klubben bedriver regelrätt vrakplundring.

Kanske garvar man ibland med, "för det är ju skillnad mellan plätvrak och regelskepp".

Men är det egentligen det? Var börjar ansvaret för vad vi skall lämna kvar till de som kommer efter? Oavsett om man vill bevara vraken för turistdyk eller av marinarkelogiska skäl, kan det ju vara fint för efterkommande att ha något att titta på och hänföras av. Att vrak åderläts på begärliga detaljer och lämnas på botten som ruttande kadaver kan knappast vara något som det stora flertalet dykare vill se.

Att ett fåtal dykare med berättmod förstör vrak och låter ett helt skrå få lida för sina tilltag, är egentligen inte ett problem för museerna och kulturinstitutionerna. Nej, ska en attitydförändring ske, måste det börja i klubbarna. Attityden "tar-inte-jag-det-tar-någon-annan-det" skall bytas till "jag skall i varje fall inte ta det". Att rädda vårt kulturarv, är en fråga om kollektivt ansvarstagande.

Jag skulle vilja se en debatt i ämnet, både i tidningen och på konferensen, där fö temat "Dykförbud" står på programmet med intressanta inlägg som naturligtvis berör synen på vrak.

Missa nu inte chansen att besöka årets marinarkelogiska händelse – MAS-konferensen!

Kom, trivs och trängs, och lämna Ditt bidrag till debatten!

Lars Einarsson